
Hubnou do babett. Studenti chtějí na mopedech dojet až k Černému moři

Hubnou do babett. Studenti chtějí na mopedech dojet až k Černému moři

Vyhlašené jsou pro svou poruchovost a mizerné brzdy. Hodí se spíš pro jízdu do nejbližšího obchodu a zpět. Čtyři studenti a absolvent Přírodovědecké fakulty UK se jich ale nebojí. Na mopedech značky Babetta 210 v létě vyrazí do Rumunska. O své výpravě dlouhé čtyři tisíce kilometrů natočí film.

Říkají si Babetta Boys. Náklady na cestu by rádi pokryli i z peněz, které vyberou na crowdfundingovém portálu [Startovač](#). „Lidé si myslí, že takové věci můžete dělat, jen když máte fotoaparát za půl milionu, skvělou postavu a instagramový účet. Chceme ukázat, že to jde i jinak,“ říká pro iForum tiskový mluvčí týmu Lukáš Kekrt.

Do Rumunska se dá z České republiky docela pohodlně dojet třeba autobusem. Proč se chcete dobrovolně trápit zrovna na mopedech?

Rádi si děláme legraci sami ze sebe. Zároveň nás baví cestovat, a to ne úplně smysluplně a s jasným cílem. Nejdřív nás napadlo dojet ke Kaspiku a zpět ve Škodě 1203. Ukázalo se ale, že je to už jako veterán dost drahé auto. Hledali jsme alternativu. Došli jsme k tomu, že pojede každý svým dopravním prostředkem a kolo to nebude. Babetta je dobrý průsečík. Není drahá. Má malou spotřebu. Nepotřebujeme na ni zvláštní řidičský průkaz. Na rozdíl od auta není na nikoho psaná – když se cestou rozbije, můžeme ji tam nechat. A v případě nouze se s ní dá nastoupit i do vlaku.

Proč jste dali před Kaspikem přednost Rumunsku?

Uvažovali jsme i o Balkánu. Na babettách by to bylo časově moc náročné. Chtěli jsme vidět pohorí Fagaraš, proto Rumunsko nakonec zvítězilo.

Rumunské dvoutisícovky na strojích vyhlášených tím, jak špatné mají brzdy?

V tom je ten vtip.

S mopedy po dálnicích asi nepojedete...

Babetta jede maximální rychlostí padesát kilometrů za hodinu. Rychlostním komunikacím se vyhneme. Pojedeme spíš po „okráskách“, bude to zajímavější.

Stanovili jste si nějaký časový plán?

Chceme to stihnout za tři týdny. Vyrazíme 14. července z pražského Hradčanského náměstí. Pojedeme přes Zlín, střední Slovensko na východ Maďarska a z něj na sever Rumunska. Pokračovat budeme na jih na Fagaraš. Podle zbývajících času budeme buď pokračovat k Černému moři a pak za krajany do Banátu a zpět, nebo to stočíme rovnou na Banát. Nápad to není úplně originální. Před námi už jedna skupina jela na babettách k Černému moři. Měli s sebou ale doprovodné vozidlo. To je pro amatéry. My to zvládneme bez něj. Cestou ještě natočíme film.

Dokument?

Má spíš pobavit než sdělovat. Naším cílem ale není razit youtuberskou kariéru. Máme rádi cimrmanovský humor. Náš film by měl být směsicí skutečných zážitků a fikce.

Na kolik přijde pěkná ojetá Babetta 210, která zvládne dojet do Rumunska a zpět?

Na šest sedm tisíc, když je v lepším stavu. Pojízdna je zatím ale jen ta moje. Stejně jsme ji museli upravit, aby dojela dál než na konec obytné zóny.

Všichni jste zkušení opraváři?

Naším hlavním mechanikem je Jakub Miškovský, v babettách se vyzná i Michael Hudec. Kluci to ostatní doučují. Není to složité. O babettách se říká, že je opravíte i kamenem u cesty. To je také jedna z jejich výhod.

A vaše řídicí zkušenosti?

Na tom jsem tragicky. Nejdál jsem na ní jel asi čtyři kilometry. Kromě Jakuba a Michaela jsou na tom ostatní podobně. Zvládneme to, je to takové rychlejší kolo. Navíc plánujeme před cestou ještě zahřívací výlet.

Není mi jasné, jak chcete všechno vybavení a zásoby naložit do nákupního košíku, který babetta mívá připevněný vzadu...

Babetta má nosnost asi 180 kilogramů. Uveze docela dost, jen se musí zdokonalit. Chceme si vytvořit větší úložný prostor. Pomáhá nám s tím můj technicky zdatný dědeček. Navíc všichni hubneme „do babett“. Stanovili jsme si váhu, kterou nesmí žádný člen včetně vybavení překročit.

Vypadá to, jako by se na Přírodovědecké fakultě UK rodil dobrodruh za dobrodruhem. S expedicí trabantů po světě jezdí fotograf a váš fakultní kolega Vojtěch Duchoslav. Inspirovali jste se jeho zkušenostmi?

Přiznám se, že jsem se o trabantích expedicích dozvěděl až potom, co jsme si vymysleli svoji cestu a lidé se nás začali ptát, jestli chceme být jako oni. Inspirací určitě jsou. Takových je ale na fakultě víc. Obdivujeme také našeho kolegu Jakuba Šolce, který podniká náročné pěší výpravy. Má za sebou třeba čtyři sta kilometrů pěšky napříč Norskem.

Připravili jste si krizový plán pro případ, že by vám selhaly stroje?

Naše cesta nemá jasný cíl. Líbí se nám, když se scénář mění v průběhu. Možná právě proto jsme si zvolili babetty. Samozřejmě tam nejedeme jen proto, aby se nám v horách rozbila motorka. Pokud nebudeme moct jet dál na babettách, nechceme se otočit a jet domů. Budeme pokračovat nějak jinak. Většina z nás doufá, že se to stane a náš výlet bude o to zábavnější.

Svaz naivního trampingu

Začali tak, že si založili florbalový klub, i když o tomto sportu umějí lépe mluvit než ho hrát. Vytvořili Svaz naivního trampingu, pod jehož hlavičkou podnikají občas trochu šílené výpravy a pak o nich píší. Čím komplikovanější a zdánlivě nepovedenější cesta, tím líp. Naposledy se radovali z toho, jak jim přechod Nízkých Tater zpestřil orkán.

V tomto duchu se v červenci vydají na babettách do Rumunska. Výpravu povede náčelník Alexandr Sedláček, který bude zároveň režisrovat a natáčet plánovaný film. Mediální spojku týmu dělá Lukáš Kekrt. O stroje budou pečovat Jakub Miškovský a Michael Hudec. Před pár dny se k výpravě přidal pátý člen, Petr Kašík. Pětici spojuje studium na Přírodovědecké fakultě UK, i když Michael už absolvoval a nyní dělá doktorát na 3. lékařské fakultě UK.